

[Statsministeren.]

som bekendt fundet sted inden for den gældende overenskomsts rammer, eller rettere inden den gældende overenskomst er udløbet. Jeg kan derfor henvise til, at de problemer, der er opstået som følge af aktionerne, allerede bliver reguleret af de arbejdsretlige regler og må afgøres i det arbejdsretlige system, som vi altså allerede kender. Som det er fremgået af dagspressen, har der da også været afholdt et fællesmøde mellem organisationerne den 24. ds., således som fremgangsmåden nu engang er efter disse arbejdsretlige regler. Regeringen har derfor i denne situation ingen beføjelser til at gribe ind.

Hr. Stetter henviste i sin begrundelse til, at dagbladene af hensyn til ytringsfriheden burde være undtaget fra at blive inddraget i en arbejdskonflikt. En sådan fredspligt ville indebære, at strejker og lockout ikke kunne anvendes på dette område som lovlige midler i en arbejdskamp i forbindelse med fornyelse af overenskomsterne. Fredspligten måtte i givet fald omfatte alle parter, det vil sige udgivere, journalister, typografer og de funktionærer, der er beskæftiget på dagbladene. Dette problem er således af en ganske anden karakter end de aktioner, der vel har været den umiddelbare anledning til hr. Stetters spørgsmål.

Jeg er enig med spørgeren i, at noget kunne tale for, at udgivelsen af dagblade sikres ved en fredspligt, men jeg mener, at spørgsmålet må søges løst ved overenskomst. Initiativet bør ikke komme fra regeringen, men ønsker parterne, at regeringen skal medvirke, er vi rede til det, idet vi er klar på, at der kan ligge et problem her.

Formanden:

Af hensyn specielt til nye medlemmer kan jeg meddele, at reglerne for spørgetiden er sådan, at der som spørger kan medvirke indtil to medlemmer ud over spørgsmålsstileren. Derfor nægtelsen af flere medlemmers adgang til at få ordet under dette spørgsmål. Der er allerede indtegnet to yderligere medlemmer.

Stetter (KF):

Jeg mener, at statsministerens svar indeholdt den samme forstående holdning til situationen, som ligger bag mit spørgsmål.

Jeg mener, at statsministeren gav udtryk for, at det er vigtigt, at vi bevarer ytringsfriheden.

Nu vil jeg stille det tillægsspørgsmål til statsministeren, om det ikke var muligt at gøre forligsmanden opmærksom på den fredsaftale, som hersker i den svenske dagspresse. Her har alle interesserede parter indgået en aftale på 10 år ud fra den samme grundholdning, nemlig at ytringsfriheden er en væsentlig del af demokratiet. Må jeg bede statsministeren om at udtale sig vedrørende dette spørgsmål.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg tror ikke, det er rigtigt at begynde at kommentere den svenske ordning, men der er vist ingen tvivl om, at statens forligsmand i høj grad er bekendt med og måske i enkeltheder kender den svenske ordning, og vi ved jo, at den også under tidligere forhandlinger har været inddraget. Jeg føler mig derfor ikke forpligtet til yderligere at oplyse forligsmanden om det, der gælder i den svenske presseverden.

Kurt Brauer (SF):

Jeg må nok sige, at det kan undre, at jeg ikke nu kan takke statsministeren for en klar afvisning af, at der skulle være tale om ensidige typografangreb på ytringsfriheden. Det er faktisk det, hr. Stetter spørger om. Men det kan jo være, at Aalborg Stiftstidendes bestyrelsesmedlem, hr. Stetter,

Formanden:

Der må ikke opponeres mod spørgerne. Spørgetiden er alene beregnet til spørgsmål mellem spørger og minister.

Kurt Brauer (SF):

Det spørgsmål, der er stillet, er måske ikke formuleret, så det giver statsministeren mulighed for at svare udtømmende, og det vil jeg forsøge at råde bod på herfra ved at stille følgende tillægsspørgsmål:

For det første: mener statsministeren, at bladudgiverne ved deres begærlighed og grådighed i forbindelse med forsøgene på at bortrationalisere et helt fags udøvere har tilført disse fags udøvere så utrygge eksistensvilkår, at det er rimeligt, at tillidsfolkene af og til sammenkalder deres kolleger for at